

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de SC SRL înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice

SC SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei - redevența minieră,
- lei - majorări de întârziere aferente redevenței miniere.

Totodată, SC SRL formulează contestație și împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. precum și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. și Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr., emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

Contestația formulată de SC SRL, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr., este considerată depusă în termenul legal, având în vedere prevederile art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.209 alin.(1) lit. a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de SC SRL.

I. SC SRL contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. pentru suma de lei reprezentând redevența minieră aferentă perioadei 01.10.2007-30.06.2009 și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente redevenței miniere.

De asemenea, SC SRL se îndreaptă împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., Deciziei de instituire a măsurilor asiguratorii nr. și Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

SC SRL solicită admiterea contestației, reanalizarea fondului juridic fiscal și în consecință anularea actelor fiscale emise și măsurilor dispuse, având în vedere următoarele motive de fapt:

1. Contestatoarea arată că desfășoară activități de exploatare în perimetrul de exploatare Prisaca pentru pietriș și nisip în baza licenței de exploatare nr.1920/2000 încheiată între ANRM și SC SRL și Ordinul nr.100/16.08.2005 de transfer și în perimetrul de exploatare Valea pentru calcar în baza licenței de exploatare nr. încheiată între ANRM și SC SRL și Ordinul nr.101/16.08.2005 de transfer licență. Contestatoarea precizează că aceste licențe au fost aprobate prin H.G. nr.1717/14.10.2004 (atașată la contestația formulată) aspect care nu a fost avut în vedere la întocmirea actelor de control.

2. Contestatoarea susține că de la momentul transferului licenței, conform Legii minelor nr.85/32003 cu modificările și completările ulterioare, a calculat, evidențiat și declarat în mod corect redevența pentru produsele miniere în cotă de 2%.

Contestatoarea nu este de acord cu măsura organului de inspecție fiscală în ceea ce privește stabilirea în sarcina sa, în conformitate cu prevederile O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor și Legii petrolului, a unor sume considerabile reprezentând redevența minieră fără a face o aplicare a întreg cadru legal, întrucât între ANRM și SC SRL nu au fost încheiate acte adiționale la licențele de exploatare care au un contract încheiat între părți (art.21 alin.4) și nu au fost renegociate condițiile concesiunii (art.21 alin.3) care să conducă la modificarea cotei de redevență minieră de la 2% la 10%.

3. Contestatoarea arată că, în urma controalelor efectuate de ANRM nu s-au constatat nereguli privind obligații de plată în baza licențelor de exploatare (în acest sens atașează Actul de control nr.) și, nici cu ocazia avizelor ANRM aferent anilor 2008, 2009, 2010 sau la depunerea situațiilor nu s-au sesizat astfel de aspecte fiscale.

4. Contestatoarea arată că organul de inspecție fiscală invocă Ordinul nr.211/2007 pentru modificarea și completarea instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin Ordinul ANRM nr.74/2004, respectiv art.I lit.B pct.4: Taxele pe activitatea minieră și redevențele miniere se achită începând cu data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor și petrolului..., însă trebuie făcută distincție între taxa și redevență, dovada achitării taxei fiind obligatoriu de depus pentru obținerea avizelor anuale de exploatare emise de ANRM.

5. Mai mult, contestatoarea apreciază că prin prisma interpretărilor legale s-a statuat prin Legea nr.262/2009 pentru aprobarea O.U.G. nr.101/2007 la art.III obligativitatea încheierii de acte adiționale pentru stabilirea redevențelor, care cu siguranță nu a fost achitată și de alți titulari de licențe și care nu s-a achitat în lipsa unor prevederi contractuale (acte adiționale) așa cum actul normativ o prevede.

Concluzionând, contestatoarea susține că a achitat redevența minieră în mod corect în urma încheierii actelor adiționale nr.2 emise la ambele licențe de exploatare, unde se prevede în mod clar că taxa de exploatare se reactualizează anual în funcție de rata inflației și se modifică redevența minieră datorată, iar pentru aspectele invocate cuprinse în adresa nr.908/18.05.2009, apreciază că se impune emiterea unei decizii de impunere legală care să excludă majorarea redevenței miniere de la 2% la 10% pentru perioada 01.10.2007-30.06.2009 cu penalitățile aferente.

Contestatoarea anexează în copie la dosarul cauzei: H.G. 1717/14.10.2004, Act de control nr.1601/26.11.2008, avize, acte adiționale nr.2 încheiate la licențele de exploatare.

Argumentația juridică a contestatoarei: art.205-216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, HG. nr.1717/14.10.2004, O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea Legii minelor și Legii petrolului, Legea nr.262/2009 pentru aprobarea O.U.G. nr.101/2007.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., s-au constatat următoarele:

Inspecția fiscală, având ca procedură inspecția parțială, s-a desfășurat ca urmare a faptului că în timpul desfășurării controlului financiar având ca obiectiv respectarea prevederilor legale privind taxa pentru activitatea de prospecțiuni, explorare și exploatare a resurselor minerale precum și a redevenței miniere au fost sesizate aspecte de natură fiscală.

Redevența minieră

Controlul a cuprins perioada 01.10.2005 – 31.03.2010.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală consemnează că SC SRL își desfășoară activitatea de exploatare în baza licențelor de exploatare nr. și încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și SC SA. Drepturile dobândite și obligațiile asumate prin licențele nr. și nr. au fost transferate către SC SRL prin Ordinele nr. și. În baza Ordinilor privind transferul drepturilor și al obligațiilor prevăzute în licențele de concesiune nr. și nr., SC SRL își desfășoară activitatea de exploatare în următoarele perimetre :

- perimetrul de exploatare – Licența nr. și Ordinul nr.
- perimetrul de exploatare Valea Domanului – Licența nr. și Ordinul nr..

Licențele de exploatare au fost încheiate în data de 22.09.2000 pe o perioadă de 20 ani contractuali, cu drept de prelungire pe perioade succesive de 5 ani.

Potrivit acestor licențe produsele miniere comercializabile pentru care se plătește redevența minieră sunt :

- balast, pietriș, nisip (sorturi) exploatare din perimetrul
- calcar piatră brută, calcar piatră spartă, sorturi exploatare din perimetrul Valea.

Organele de inspecție fiscală, în urma verificării modului de calcul a producției miniere au constatat că din producția minieră obținută o parte este vândută ca atare, iar o altă parte este folosită în cadrul societății în vederea obținerii betoanelor.

Referitor la redevența pentru producția minieră vândută ca atare, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.10.2007 – 30.06.2009, societatea calculează, evidențiază și declară în mod eronat la bugetul general consolidat al statului redevența minieră prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii producției miniere vândută ca atare, încălcând prevederile legale în vigoare pentru această perioadă și anume :

- prevederile art.I punctul 5 din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 :

« Art.45. - (1) Redevența minieră cuvenită bugetului de stat se stabilește, la încheierea licenței....., la o cota procentuală din valoarea producției miniere, după cum urmează :

.....
c) 10% pentru roci utile, cu excepția rocilor ornamentale și a pietrelor prețioase și semiprețioase, la care cota este de 15% »,

- prevederile art.IV alin.(1) din O.U.G.nr.101/2007 « Licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere încheiate și neintrate în vigoare, precum și licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere intrate în vigoare se renegociază în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență »,

- prevederile articolului unic, punctul 4 din Ordinul nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr.74/2004 « 4. Taxele pe activitatea minieră și redevența minieră se achită începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004»,

- prevederile Ordinului nr.211/2007, articol unic, punctul 2 : « Cotele procentuale ale redevenței miniere datorate sunt cele prevăzute la art.45 din Legea nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare *)

*) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007 ».

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru perioada sus menționată, societatea avea obligația calculării redevenței miniere prin aplicarea unei cote de 10% la prețurile de livrare practicate în perioada respectivă pentru producția minieră vândută ca atare, procedând la recalcularea redevenței miniere datorate bugetului de stat pe perioada 01.10.2007 – 30.06.2009 pentru producția minieră vândută ca atare, prin aplicare cotei de 10% asupra valorii producției miniere, rezultând astfel o diferență de redevență minieră în sumă de **lei**.

Pentru această diferență, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere până la data de 12.02.2010, în sumă de **lei**, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr.3).

Referitor la redevența pentru producția minieră utilizată în cadrul aceleiași unități, organele de inspecție fiscală au constatat pentru perioada 01.04.2009 – 30.06.2009 că societatea calculează redevența minieră prin aplicarea unei cote de 2%, încălcând prevederile legale în vigoare pentru această perioadă și anume :

- prevederile art.I punctul 5 din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 :

« Art.45. - (1) Redevența minieră convenită bugetului de stat se stabilește, la încheierea licenței, la o cotă procentuală din valoarea producției miniere, după cum urmează :

c) 10% pentru roci utile, cu excepția rocilor ornamentale și a pietrelor prețioase și semiprețioase, la care cota este de 15% »,

- prevederile art.IV alin.(1) din O.U.G. nr.101/2007 « Licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere încheiate și neintrate în vigoare, precum și licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere intrate în vigoare se renegociază în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență »,

- prevederile articolului unic, punctul 4 din Ordinul nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr.74/2004 « Taxele pe activitatea minieră și redevența minieră se achită începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 »,

- prevederile Ordinului nr.211/2007, articol unic, punctul 2 : « Cotele procentuale ale redevenței miniere datorate sunt cele prevăzute la art.45 din Legea nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare *).

*) A se vedea Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007 ».

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea redevenței miniere datorate pentru perioada 01.04.2009 – 30.06.2009, prin aplicarea cotei de 10% asupra valorii producției miniere, calculată în conformitate cu prevederile punctului 2 din Ordinul nr.211/2007.

În urma recalculării a rezultat o diferență de plată în sumă de **lei**, calculată astfel :

Valoare producție minieră :	lei
Redevența calculată de societate în cotă de 2% :	lei
Redevența recalculată în cotă de 10% :	lei
Diferența stabilită :	lei

Pentru diferența de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere pe perioada 26.07.2009 – 12.05.2010 în suma de lei astfel : lei x 294 zile x 0,1% = lei

Majorările de întârziere au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luînd în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentând diferența de redevență minieră stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în bază constatările din Raportul de inspecție fiscală nr., **cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă societatea avea obligația achitării redevenței miniere în cotă de 10% în conformitate cu prevederile O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea Legii minelor nr.85/2003, în condițiile în care la data intrării în vigoare a ordonanței deținea licențe în derulare, susținând însă că nu s-a realizat renegocierea și nu au fost încheiate acte adiționale la licențele de exploatare între autoritatea competentă și titular.**

În fapt, urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele aspecte:

- referitor la redevența pentru producția minieră vândută ca atare

În perioada 01.10.2007 – 30.06.2009, societatea calculează, evidențiază și declară în mod eronat la bugetul general consolidat al statului redevența minieră prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii producției miniere vândută ca atare, încălcând prevederile : art.I pct. 5, art.IV alin.(1) din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 ; articol unic, pct. 2 și pct.4 din Ordinul nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr.74/2004.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru această perioadă, societatea avea obligația calculării redevenței miniere prin aplicarea unei cote de 10% la prețurile de livrare practicate în perioada respectivă pentru producția minieră vândută ca atare. Prin urmare au procedat la recalcularea redevenței miniere datorate bugetului de stat pe perioada 01.10.2007 – 30.06.2009 pentru producția minieră vândută ca atare, prin aplicare cotei de 10% asupra valorii producției miniere, rezultând diferența de redevență minieră în sumă de lei.

Pentru această diferență, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere până la data de 12.02.2010, în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

- referitor la redevența pentru producția minieră utilizată în cadrul aceleiași unități

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru perioada 01.04.2009 – 30.06.2009 societatea calculează redevența minieră prin aplicarea unei cote de 2%, încalcând prevederile : art.I pct. 5, art.IV alin.(1) din O.U.G. nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004 ; articol unic, pct. 2 și pct.4 din Ordinul nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr.74/2004.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea redevenței miniere datorate pentru perioada 01.04.2009 – 30.06.2009, prin aplicarea cotei de 10% asupra valorii producției miniere, rezultând diferența de redevență minieră de plată în sumă de lei, calculată astfel :

Valoare producție minieră :	lei
Redevența calculată de societate în cotă de 2% :	lei
Redevența recalculată în cotă de 10% :	lei
Diferența stabilită :	lei

Pentru diferența de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere pe perioada 26.07.2009 – 12.05.2010 în suma de lei astfel : lei x 294 zile x 0,1% = lei. Majorările de întârziere au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, la art. 44 din Legea minelor nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare se prevede:

„**ART. 44**

(1) Titularii licențelor/permiselor sunt obligați la plata către bugetul de stat a unei taxe pentru activitatea de prospectiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, precum și a unei redevențe miniere.”

În speță sunt incidente prevederile O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#), care precizează la:

“ ART.I

[...]

5. La articolul 45, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"Art. 45. - (1) Redevența minieră convenită bugetului de stat se stabilește, la încheierea licenței ori la eliberarea permisului de exploatare, la o cotă procentuală din valoarea producției miniere, după cum urmează:

[...]

c) 10% pentru roci utile, cu excepția rocilor ornamentale și a pietrelor prețioase și semiprețioase, la care cota este 15%;

[...]

ART. IV

(1) Licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere încheiate și neintrate în vigoare, precum și licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere intrate în vigoare se renegociază în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Termenul de finalizare a renegocierii se stabilește prin ordin al conducătorului autorității competente.

(3) Licențele de concesiune/administrare și acordurile petroliere, astfel cum au fost renegotiate, se modifică/ completează prin încheierea de acte adiționale între autoritatea competentă și titular.

(4) În vederea renegocierii, autoritatea competentă notifică titularul cu privire la data renegocierii și modificările/completările corespunzătoare. “

De asemenea, sunt aplicabile speței prevederile articolului unic pct.2 și pct.4 din Ordinului nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin [Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 74/2004](#),:

“**Articol unic** – Instrucțiunile tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin [Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 74/2004](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 30 aprilie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

[...]

2. La articolul I litera B punctul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

"a) Pentru titularii licențelor de exploatare și ai licențelor de explorare care efectuează exploatare experimentală, precum și pentru titularii permiselor de exploatare, conform prevederilor [art. 45 din Legea nr. 85/2003](#), cu modificările și completările ulterioare*), redevența este dată de valoarea producției miniere, care se calculează pe baza prețurilor de livrare practicate în perioada de raportare și a cantităților de produse miniere comercializate în această perioadă, indiferent de modul de comercializare (în stare brută sau prelucrate). Din valoarea producției miniere rezultate nu se vor scădea cheltuielile de prelucrare.

Cotele procentuale ale redevenței miniere datorate sunt cele prevăzute la [art. 45 din Legea nr. 85/2003](#), cu modificările și completările ulterioare*).

*) A se vedea [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007.

[...]

“4. La articolul I litera B, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

4. Taxele pe activitatea minieră și redevențele miniere se achită începând cu data intrării în vigoare a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2007](#) pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#).”

În temeiul prevederilor legale enunțate se reține că redevența minieră a fost modificată, prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007 a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007 pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#), astfel că societatea avea obligația să achite redevența minieră în cuantum majorat, respectiv în cotă de 10 % din valoarea producției miniere.

Faptul că redevența minieră este datorată în cotă de 10% în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr.85/2003 și a Legii petrolului nr.238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, este dovedit și de anexa nr.2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr.211/

din 14 decembrie 2007 care, la ” Instrucțiunile de completare a decontului trimestrial privind redevența minieră “ precizează că în “ - coloana 5 se completează trecându-se cota procentuală aplicată conform [art. 45 din Legea nr. 85/2003](#), cu modificările și completările ulterioare*); - coloana 6 se completează cu sumele reprezentând redevența minieră datorată bugetului de stat, calculată prin aplicarea procentelor prevăzute la [art. 45 din Legea nr. 85/2003](#), cu modificările și completările ulterioare*);

*) A se vedea [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007.”

Referitor la argumentele contestatoarei cu privire la faptul că societatea nu datorează redevența minieră în cotă de 10 % din valoarea producției miniere, conform prevederilor O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#), deoarece între ANRM și SC SRL “renegocierea nu a avut loc” și “ nu s-a încheiat act adițional ”, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât dispozițiile O.U.G.nr.101/2007 sunt de imediată aplicare, ANRM și SC SRL trebuiau să procedeze la renegocierea licențelor de exploatare, inclusiv a cotei procentuale de redevență, în conformitate cu prevederile ordonanței de urgență sus menționată și să încheie acte adiționale la aceste licențe de exploatare. Mai mult de atât, nerealizarea renegocierii și încheierii de acte adiționale la licențele de exploatare între autoritatea competentă - ANRM și titular - SC SRL, nu implică nerespectarea prevederilor legale aplicabile speței.

De precizat este și faptul că din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.2025/18.05.2010 la Cap. V –Discuția finală cu contribuabilul, se reține mențiunea organelor de inspecție fiscală, și anume: “... societatea deși nu calculează redevența minieră în conformitate cu prevederile OUG nr.101/2007, taxa pe activitatea de exploatare o calculează, declară și achită în conformitate cu prevederile OUG nr.101/2007, deși licențele de exploatare nu au fost renegociate cu autoritatea contractantă. Ca atare, societatea nu poate motiva lipsa unor acte adiționale/notificare/renegociere cu autoritatea contractantă referitoare la calculul redevenței. “

Nici argumentul contestatoarei cu privire la faptul că “ în urma controalelor efectuate de ANRM nu s-au constatat nereguli privind obligații de plată în baza licențelor de exploatare (atașăm Actul de control nr.”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere faptul că obiectul acestei verificări nu a fost modalitatea de calcul a redevenței miniere.

Așa cum rezultă din Actul de control nr., obiectul verificării a fost: “ Control și analiză privind protecția și exploatarea rațională a zăcămintelor de roci utile din perimetrele și Valea în perioada anul 2007- trimestrul III anul 2008” , iar la Cap. IV – Situația obligațiilor financiare la bugetul de stat și ANRM au fost consemnate următoarele: “ Din datele prezentate la sediul societății cât și din cele existente la sediul ANRM –IT se constată că titularul de licență nu are datorii față de bugetul de stat privind taxele și redevențele miniere .“

Referitor la susținerea contestatoarei cu privire la faptul că “a achitat redevența minieră în mod corect în urma încheierii actelor adiționale nr.2 emise la ambele licențe de exploatare, unde se prevede în mod clar că taxa de exploatare se reactualizează anual în funcție de rata inflației și se modifică redevența minieră datorată”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere faptul că actele adiționale nr.2 (anexate în copie la dosarul cauzei) emise la licențele de exploatare nr. respectiv nr. au fost încheiate în conformitate cu art.III din Legea nr. 262 din 7 iulie 2009 privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007](#) pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#),

publicată în Monitorul Oficial nr 482 din 13 iulie 2009, or, pentru perioada verificată sunt aplicabile spetei prevederile O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003 și a Legii petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, perioadă pentru care de altfel și contestatoarea recunoaște că renegocierea nu a avut loc și nu s-au încheiat acte adiționale la licențele de exploatare sus menționate. Mai mult de atât, în contextul de mai sus, contestatoarea nu poate susține că a achitat redevența minieră în mod corect, în condițiile în care, pentru perioada verificată, în conformitate cu prevederile O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003 și a Legii petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, redevența minieră convenită bugetului de stat este stabilită la o cotă procentuală de 10% din valoarea producției miniere, iar prin dispozițiile Legii nr.262/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.101/2007 pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003 și a Legii petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial nr 482 din **13 iulie 2009**, redevența minieră a fost modificată la echivalentul în lei a 0,40 euro, pe unitatea de producție minieră.

Prin urmare, având în vedere prevederile legale și documentele aflate la dosarul cauzei se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății obligația achitării sumei de lei reprezentând diferența de redevența minieră, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma de **lei reprezentând majorări de întârziere aferente redevenței miniere** stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în bază constatările din Raportul de inspecție fiscală nr., se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente redevenței miniere, în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura redevenței miniere, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor de întârziere, SC SRL datorează și suma de lei, cu titlu de majorări de întârziere aferente redevenței miniere, conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul", drept pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca neîntemeiată.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr., cauza supusă soluționării D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin această decizie nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare urmare inspecției fiscale, iar contestatoarea nu demonstrează vătămarea sa prin emiterea acestui act administrativ- fiscal.

În fapt, organele de inspecție fiscală urmare a verificărilor efectuate privind taxa pe activitatea de prospecțiune, explorare, exploatare a resurselor minerale, pentru perioada 01.10.2005 – 31.03.2010 au emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr., în conformitate cu prevederile art.109, alin.(2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ Art. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

„(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. **În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.** „

„Art. 110

[...]

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

“Art. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia [...]. “

“Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;

[...].

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiteră a actului administrativ fiscal. “

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate, se reține că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cei care consideră că au fost lezați în drepturile lor.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă obiectul, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

În situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se reține că societatea contestatoare se afla în situația de a contesta un act administrativ fiscal prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, în raport de dispozițiile art. 205 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezată în vreun interes al său. De asemenea, contestatoarea nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin

emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr..

De asemenea, prevederile art.217 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„Art. 217

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

coroborat cu prevederile pct. 9.3. și pct. 13.1 lit. d) din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

”9.3. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, **lipsa unui interes legitim**, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.

„13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

d) **lipsită de interes**, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim;”

Prin urmare, având în vedere prevederile legale sus menționate, pentru acest capăt de cerere contestația formulată împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr., va fi respinsă ca lipsită de interes.

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care dispoziția se referă la stabilirea de măsuri în sarcina contribuabilului și nu cuprinde stabilirea de obligații fiscale suplimentare, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au dispus înregistrarea în evidența contabilă a sumelor stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr., respectiv diferența de redevență minieră și majorările de întârziere aferente diferenței de redevență minieră.

În drept, potrivit art.209 alin.(1) lit.a) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

” (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază

teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”

iar, potrivit alin. (2) din același act normativ:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

coroborat cu pct.5.2. din [Ordinul nr. 519/2005](#) privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede: “Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”

De asemenea, Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, la pct.1 din Anexa 2 - Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„ 1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.”

Întrucât măsurile stabilite în sarcina SC SRL prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatoarei, ci *măsuri*, fapt pentru care dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat. Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin nu are competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, pentru acest capăt de cerere, dosarul privind contestația formulată de SC SRL va fi transmis spre soluționare la Biroul de Control Financiar din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, în calitate de organ emitent al Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..

4. În ceea ce privește contestația formulată împotriva **Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr.**, emisă de organele de inspecție fiscală, se reține că în conformitate cu art.129, alin.(11) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:„(11) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.”

Iar la art.172 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

„Contestația la executare silită

(1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanța președințială prevazute de art. 403 alin.(4) din Codul de procedura civilă nu sunt aplicabile.

(3) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Având în vedere dispozițiile legale de mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații nu are competența materială de soluționare a contestației formulată de SC SRL, împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr., emisă de organele de inspecție fiscală, aceasta revenind instanței judecătorești.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 44 alin.(1) din Legea minelor nr.85/2003, cu modificările și completările ulterioare: art.I pct.5, art.IV din O.U.G.nr.101/2007 pentru modificarea și completarea [Legii minelor nr. 85/2003](#) și a [Legii petrolului nr. 238/2004](#); articolului unic pct.2 și pct.4, anexa nr.2 din Ordinului nr.211/2007 pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor tehnice privind modul de raportare și de calcul al valorii producției și redevenței miniere datorate de către titularii actelor de dare în administrare sau de concesiune, aprobate prin [Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 74/2004](#); pct.1 din Anexa 2 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală; pct.5.2, pct.9.3, pct.13.1 din Ordinul [nr.519/2005](#) privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din [Ordonanța Guvernului nr.92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală, republicată; art.109 alin.(2), art.110 alin (3), art.129 alin.(11), art.172, art.205 alin.(1) alin.(2), art.206 alin.(1) alin.(2), art.209 alin. (1) lit.a) alin.(2), art.216 alin.(1), art.217 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, [cu modificările și completările ulterioare](#), se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., contestată parțial, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de **lei** reprezentând:

- lei - redevența minieră,
- lei - majorări de întârziere aferente redevenței miniere.

2. Respingerea ca fiind lipsită de interes a contestației formulată de SC SRL împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. privind taxa pe activitatea de prospecțiune, explorare, exploatare a resurselor minerale, pentru perioada 01.10.2005 – 31.03.2010, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

3. Transmiterea contestației formulată de SC SRL împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., organelor de inspecție fiscală ale Biroului de Control Financiar, Activitatea de Inspecție Fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin, spre competența soluționare.

4. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii nr. emisă de organele de inspecție fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș – Severin prin Serviciul Soluționare Contestații nu se poate investi cu soluționarea acesteia, întrucât, conform dispozițiilor legale, competența de soluționare aparține instanței judecătorești.